

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† CARDENAL JOAN JOSEP OMELLA OMELLA
Arquebisbe de Barcelona

Evangelitzar és el millor voluntariat

L'Església existeix fonamentalment per evangelitzar. Ja ho deia el papa Pau VI en la seva exhortació apostòlica *Evangelii Nuntiandi*. L'Església ha de fer el servei d'evangelitzar, i si no serveix no serveix per a res, perquè ha estat fundada per Jesucrist amb la missió d'anunciar la Bona Notícia.

Jesucrist, després de ressuscitar i abans de tornar al Pare, ens va confiar a tots els batejats que hem rebut la iniciació cristiana la missió d'anunciar l'Evangelí per tot el món. Aquesta missió evangelitzadora correspon a tota l'Església i no només als preveres i consagrats. Possiblement, el fet d'haver viscut tants anys en un context de cristiandat ha provocat que aquesta crida que hem rebut del mateix Senyor sovint no hagi estat suficientment promoguda. Avui, doncs, voldria incidir en aquesta doble crida que hem rebut els cristians: a la santedat i a la missió.

Però, què és evangelitzar? El beat papa, i futur sant, Pau VI ens recorda a l'*Evangelii Nuntiandi*: «Evangelitzar significa per a l'Església dur la Bona Nova a tots els ambients de la humanitat i, amb la seva influència, transformar-la des de dins i renovar-la» (EN18). És a dir, «aconseguir i transformar amb la força

Participants en la II Trobada de la Delegació de Pastoral Seglar el dia 7 de febrer de 2018, a la parròquia de Sant Pau del Camp

de l'Evangelí els criteris de judici, els valors determinants, els punts d'interès, les línies de pensament, les fonts inspiradores i els models de vida de la humanitat, que contrasten amb la paraula de Déu i amb el disseny de salvació» (EN19).

Quaranta anys després i influït per Pau VI, el papa Francesc insisteix en la vocació missionera de l'Església i ens recorda que evangelitzar és proposar una trobada amb Algú que té la capacitat de transformar completament la nostra vida. Ens diu: «Sempre hem de tenir el valor i l'alegria de proposar, amb respecte, la trobada amb Crist, de fer-nos heralds del seu Evangelí. Jesús ha vingut entre nosaltres per mostrar-nos

el camí de la salvació i ens ha confiat la missió de donar-lo a conèixer a tots, fins als confins de la terra» (fragment del missatge del papa Francesc amb motiu de la Jornada Mundial de les Missions de 2013). Però per poder proposar aquesta trobada amb Crist cal que també nosaltres la visquem o almenys que la desitgem de cor, posant-hi tot el que depèn de nosaltres perquè sigui possible.

Evangelitzar és el millor voluntariat i servei que podem oferir al món. No és un acte aïllat, individual ni privat, sinó que és sempre un acte comunitari (eclesial), un acte d'Església, fins i tot quan l'exercim aïlladament. Evangelitzar és oferir allò més gran que pot rebre una

persona. Nosaltres volem oferir amb joia aquest regal a tota la humanitat.

Des de la nostra realitat local, volem iniciar un camí de conversió personal i comunitària per esdevenir «Església en sortida». Sí, volem prendre consciència de la nostra missió evangelitzadora, recuperar l'anhel i l'ardor missioner. Avui, 22 d'abril, a dos quarts de sis de la tarda, iniciarem aquest camí comunitari d'ardor missioner a la Basílica de Santa Maria del Mar, on celebrarem l'acte de presentació de les *Orientacions i propostes per a una conversió pastoral a l'arxidiòcesi de Barcelona*. Tots hi sou convidats!

Aquest nou Pla pastoral vol esdevenir un full de ruta per anar transformant la nostra comunitat diocesana en una Església en sortida. Que bé ho expressa el papa Francesc!: «Sortim, sortim a oferir a tothom la vida de Jesucrist. [...] M'estimo més una Església accidentada, ferida i tacada per haver sortit al carrer, que no pas una Església malalta pel tancament i la comoditat d'aferriar-se a les pròpies seguretats» (EG 49).

Tant de bo el Senyor i la Mare de Déu de la Mercè ens ajudin a fer viva aquesta invitació del papa Francesc.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO
Franciscana de los Sagrados Corazones

La tercera Exhortación del papa Francisco

«Alegraos y regocijaos» (Mt5,12), nos dice el Señor. Con esas mismas palabras, «*Gaudete et Exsultate*», inicia el Sumo Pontífice su tercera Exhortación apostólica, firmada en la solemnidad de San José de este año y publicada en la fiesta de la Anunciación. Exhortación «sobre el llamado a la santidad en el mundo actual».

El Papa se dirige a cada uno: a ti, a mí, a nosotros, al que vive en «la puerta de al lado», «porque a cada uno de nosotros el Señor nos eligió «para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor» (Ef 1,4)».

Francisco escribe que su «humilde objetivo es hacer resonar una vez más el llamado a la santidad, procurando encarnarlo en el contexto actual, con sus riesgos, desafíos y oportunidades».

El Papa nos alerta sobre las nuevas formas de gnosticismo y de pelagianismo y nos muestra como

Jesús, con las bienaventuranzas, «explicó con toda sencillez qué es ser santos».

Ofrece Francisco algunas notas de la santidad en el mundo actual: aguante, paciencia y mansedumbre; audacia y fervor; incluso la alegría y el sentido del humor. En un camino comunitario y de constante oración. Afirma que «la vida cristiana es un combate permanente. Se requieren fuerza y valentía para resistir a las tentaciones del diablo y anunciar el Evangelio. Esta lucha es muy bella, porque nos permite celebrar cada vez que el Señor vence en nuestra vida».

«La lógica del don y de la cruz» nos conduce hacia el misterio de Dios, que nos ayuda a vivir la misión a la cual nos ha llamado para el bien de los hermanos.

Los santos, que ya han llegado a la presencia de Dios y entre los que pueden estar personas cercanas, «nos estimulan a seguir caminando hacia la meta».

Guiados por el Espíritu Santo, compartamos «un intenso anhelo de ser santos para la mayor gloria de Dios y alentémonos unos a otros en este intento. Así compartiremos una felicidad que el mundo no nos podrá quitar». En los brazos de nuestra Madre, santa entre los santos, una y otra vez musitemos: «Dios te salve, María...»

ENTREVISTA

El gust per la litúrgia

MARIA ÀNGELS TERMES

La revista bimestral *Galilea.153* és un nou projecte del Centre de Pastoral Litúrgica. S'edita en català i en castellà, en versió paper i en format digital —per subscripció—, i també ofereix materials complementaris pensats per a la reflexió o per al treball dels equips parroquials, que es poden descarregar gratuïtament a www.galilea153.cpl.es. «*Galilea.153* vol ajudar, sobretot laics i laiques, a trobar el gust per la litúrgia, a redescobrir-la i també a descobrir la vida de fe que hi porta i la que en surt, de cada celebració», assegura la M. Àngels Termes, directora de la revista.

Què representa per a vostè la litúrgia?
La passió-mort-resurrecció del Senyor és el segell que marca la meua vida com a cristiana, i la de tota la comunitat. A la litúrgia posem en relleu aquest segell. I la passió-mort-resurrecció és un regal immens de Déu per Jesucrist. La litúrgia, tant per part del prevere que la presideix com del poble que hi participa, no pot ser altra cosa que resposta a aquest regal.

Com fer que infants i joves s'introdueixin bé en la litúrgia?

És un gran repte per a tota la comunitat. Penso en tres actituds: acollida, autenticitat i confiança. Com acollim —i acceptem tal com són— els infants i joves? La nostra litúrgia és autèntica o som esclaus de rutines sense gaire sentit? Confiam de debò que el bon Déu és el primer que crida —potser per camins diferents als nostres— els infants i els joves?

Què ens aporta una litúrgia ben celebrada?

Una litúrgia ben celebrada facilita la recepció del regal que Déu ens dona. El pont que *Galilea.153* voldria bastir és la presa de consciència que una litúrgia ben celebrada depèn de tots: del prevere que presideix i de l'equip que prepara i col·labora en la celebració, però també de tot el poble reunit. Si tots vivim la litúrgia des del cor... serà millor celebrada.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Un compromís acceptat joiosament

Diumenge a la tarda, a la catedral. Ordenació de diaques permanents, servidors de tots, a l'estil de Jesús, configurats al Crist. Rebran l'ordenació per ser signes i, alhora, instruments de Crist servidor, «com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per tothom» (Mt 20,28). Les esposes i els fills i altres familiars ocupen els primers bancs. Ambient de joia, de festa. Avui, per als que seran ordenats, es clou un llarg itinerari de reflexió, de pregària, de diàleg, d'estudi, d'acompanyament espiritual...

Queden enrere moltes etapes des d'aquells primers signes de crida al servei diaconal, moltes estones de discerniment personal i compartit i molts moments de pregària confiada i trobament personal amb Aquell que convoca, les hores d'estudi no sempre fàcil i els exàmens i els treballs escrits, crèdit rere crèdit. El record agraït del diàleg —inicial i continuat— amb l'esposa des de l'amor i amb amor. Acceptar i compartir amb consciència plena la joia del servei que farà l'espòs i els sacrificis i renúncies que comportarà, i donar-li suport decidit. Amb la seguretat, però, que ell és ben conscient que la família és el primer espai on haurà d'exercir la seva vocació de lliurament

i servei. També el record del diàleg amb els fills, especialment amb els grans, des de la sorpresa i la curiositat, sempre amb el rerefons de l'estimació mútua.

El diaconat permanent, conferit a homes casats, ha estat i és una aportació important a la missió de l'Església. En un món amb tantes pobres econòmiques i espirituals, amb tanta necessitat d'arribar a les situacions que demanen presència de l'Església i resposta evangèlica, els diaques permanents poden aportar també, com feia Jesús, proximitat, consol, servei i amor. Sense oblidar la tasca de predicar la paraula de Déu, de contribuir a la formació catequètica dels pares, dels que es preparen per al matrimoni i, sobretot, l'administració dels sagraments que els són encomanats. Els diaques permanents, amb la gràcia del sagrament rebut, reben un do de Déu per fer el bé i servir els altres. «Perquè els qui exerceixen bé el seu ministeri de diaques es guanyen la consideració de tothom i arriben a posseir la confiança que ve de la fe en Jesucrist» (1Tm 3, 13).

Tota la celebració de l'ordenació diaconal va reflectir aquest agraïment a Déu, al sí donat pels nous diaques i al compromís acceptat joiosament.

Lectures de la missa diària i santoral

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.)
[Ap 12,10-12a / Sl 33 / 1Jn 5,1-5 / Jn 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456). Sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i màrtir; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622). Sant Pere Ermenegol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà). Conversió de sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria-Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. ■ Dimecres [1Pe 5,5b-14 / Sl 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau. Sant Aní, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Dijous [1Co 2,1-10 / Sl 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó. Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnaiz Baron, trapenc.

27. □ Divendres [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família, mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Ac 9, 26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15, 1-8]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

XÀLDIGUES* PARA LA ALEGRÍA

MN. JOSEP M. ALIMBAU ARGILA
Medalla de Plata del Instituto de Teología Espiritual

«El derecho a la alegría»

Paul W. von Keppler enseñó en las Universidades de Tübingen y Friburgo. Después fue obispo de Wurtemberg. Escribió el libro *Más alegría*. Afirmaba:

- «Toda persona tiene el derecho a disfrutar de la alegría.
- «La alegría es una necesidad esencial para la vida.
- «La alegría es un principio y una fuerza vital importante.
- «Desde la infancia a la vejez, necesitamos de la alegría.
- «La alegría es necesaria para todas las funciones: físicas, intelectuales; para la vida espiritual y para la relación con todos los miembros de la familia y de la comunidad.»

Decía que no se tenía que buscar la alegría en las cosas materiales, porque destruían la verdadera alegría.

Tenemos derecho a la alegría, sí. Hemos de sacarla de nuestro interior: del deber cumplido, del trabajo bien hecho, de la renuncia del propio yo, de la práctica de las virtudes, del dar y darse en el cumplimiento del precepto del Amor.

San Bernardo, decía: «No hay miseria más grande que una falsa alegría.»

* *Xàldiga* (cat.): Chispa de fuego de un tronco resinoso al quemarse.

Feliç diada de Sant Jordi!

L'equip de redacció de la Delegació de Mitjans de Comunicació Social de l'Arquebisbat de Barcelona desitja una joiosa festa de Sant Jordi a totes les lectores i lectors del *Full Dominical* i us recomana un seguit de publicacions de temàtica religiosa i espiritual.

Aprofitem l'avinentsa per comunicar-vos que aquest any tornarem a editar el recopilatori *El llibre del Full Dominical 2017*, que inclou tots els textos publicats en el *Full Dominical* en el darrer any, pel preu de 29,95 €.

Enguany hem iniciat el nostre camí editorial amb la publicació del llibre del P. Oriol Tuñí titulat *Els evangelis dels diumenges. Comentaris del cicle B*, que inclou les seves col·laboracions en el *Full Dominical*, dins la col·lecció «Or Fi». I estem preparant un nou volum del P. Tuñí que inclourà els comentaris del evangelis dominicals del cicle C.

També estem preparant, dins de la col·lecció «Tots recordem», la publicació del llibre *La «fulla» dels diumenges*, de la germana Gemma Morató, que recull la història del *Full Dominical* des de 1891 fins a 1991. I un nou llibre en aquesta mateixa col·lecció de Mn. Ramon Ollé Ribalta, delegat de Mitjans de Comunicació Social, sobre reflexions filosòfiques i teològiques.

Si esteu interessats en aquestes publicacions, contacteu amb la Delegació de Mitjans de Comunicació (c/ Bisbe 5, 4a planta, de 9 a 14 h, de dilluns a divendres, t. 932 701 013, c/e: secretariamcs@arqbcn.cat)

Galilea.153

Litúrgia, pastoral, vida cristiana

Comencem!

¿Ens acompanyes?

¿És possible fer comunitat amb autòctons i immigrants?

¿Existeix un GPS que ens digui quin cel·lebrem avui?

¿On diu que hem de tirar les xarxes?

¿La litúrgia és cosa de capellans?

¿Què és Galilea.153?

¿Com desvetllar el gust per la litúrgia en els nens?

¿Què vol dir que la litúrgia és un dat?

¿Com ens podem acompanyar?

¿Cal un intèrpret per entendre la litúrgia?

¿De què parlem quan parlem de participar en l'Eucaristia?

¿Què és l'any litúrgic?

Pa, vi, aigua, oli, encens, cendra...

¿què tenen a veure amb la nostra vida?

Ara que ja no cantem enlloc,

¿hem de cantar a missa?

¿Com ens veuen els joves?

¿I els menuts de la catequesi?

¿Què fem amb la varietat de famílies que ens arriben?

¿Només els capellans tenen vocació?

¿Com fem presents a les nostres comunitats els malalts i els ancians que ja no es poden moure?

¿Hem anat algun cop a visitar un pres?

¿Els senseostre són invisibles a la comunitat?

¿Els refugiats només els velem a la tele?

?? ??

Llegeix el número 1 i regala Galilea: perquè dracs, Jordis i princeses llegeixin tot l'any!

Subscripció anual en paper: 21,00 €
Subscripció anual online: 16,00 €

Galilea.153 es fa preguntes i cerca respostes

CPL
editorial

Centre de Pastoral Litúrgica

c/ Nàpols 346, 1r - 08025 BCN
t. 933 022 235 / 619 741 047
cpl@cpl.es / www.cpl.es

Feliç diada de Sant Jordi!

Llibreria Balmes

Fundada l'any 1920 i amb una llarga experiència en el món editorial, ofereix un ampli i variat catàleg de productes: llibres, DVD, material litúrgic, objectes de regal, servei d'enquadernació i subscripció a revistes.

Contacte: c/ Duran i Bas 11, 08022 Barcelona - t./fax: 933 179 443, mòbil: 682 856 468 - www.balmeslibreria.com

Prohibido quejarse de Salvo Noè

El libro analiza cómo la queja se ha convertido en un recurso habitual en nuestro tiempo y cómo alimenta el clima de negatividad que se muestra inútil para resolver los problemas. Ofrece anécdotas, ejercicios y estrategias de crecimiento personal y social para recuperar la autoestima.

Ed. San Pablo, 168 páginas. PVP: 14,50 €

La felicidad donde no se espera de Jacques Philippe

En este libro, Jacques Philippe ofrece una sugerente reflexión sobre cada una de las Bienaventuranzas y ayuda a entender cómo contienen toda la novedad del Evangelio, toda su sabiduría y su fuerza para transformar el corazón del hombre y renovar el mundo.

Ed. Rialp, 205 páginas. PVP: 14 €

Interioridad y espiritualidad de Josep Otón

Al atrevernos a entrar en nuestro propio interior, podemos encontrar las mejores respuestas a los problemas. En ese vacío debemos mirarnos y observar la realidad con ojos nuevos y globales. El libro ofrece una espiritualidad que fortalece y anima a afrontar los retos de cualquier individuo o comunidad.

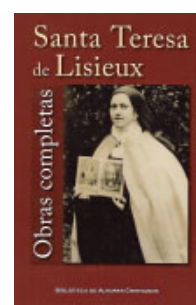
Ed. Sal Terrae, 207 páginas. PVP: 12 €

Contra la marea de Elizabeth Camden

Es una atractiva novela romántica, muy bien construida y desarrollada, ambientada en Boston a finales del siglo XIX. Tiene una trama que atrapa con un toque de suspense y un estilo narrativo maravilloso por parte de la autora. La protagonista Lydia Pallas se ha forjado una vida perfecta y ordenada.

Ed. Palabra, 444 páginas. PVP: 19,95 €

Obras completas Santa Teresa de Lisieux

Esta publicación, en edición crítica e íntegra por primera vez en español es, sin duda, una importante aportación para mantener vivo el mensaje espiritual de la santa, que

ha sido declarada doctora de la Iglesia católica. La lectura de estos escritos ayudará a los cristianos a centrarse en lo esencial del mensaje evangélico.

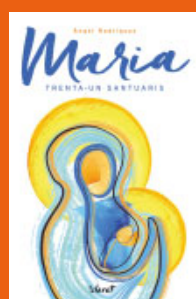
Ed. BAC, 1.115 páginas. PVP: 54 €

Brots de vida de Sebastià Taltavull

Hi ha molta realitat seca al nostre voltant i no és fàcil fer una lectura encoratjadora quan el món que se'ns mostra al telenotícies i a les xarxes socials és més un escenari de decepcions que no pas una alenada de coratge. Una societat líquida, certament, que va desfent aquells vincles indiscutibles que la mantenen cohesionada. L'increment de la violència, la desfeta familiar, la desconfiança institucional,

el desemparament social, la vulnerabilitat dels més pobres, la pèrdua del sentit del sagrat i del respecte a les persones, les ferides de l'ambient social, les disfuncions de l'economia i la manca de protecció del medi natural, i un llarg etcètera, configuren la sequera personal, social i ambiental que ens preocupa.

Maria. Trenta-un santuaris d'Àngel Rodríguez Vilagran

Aquest llibre pretén mostrar la devoció a Maria a través de les advocacions que es veneren arreu de les diòcesis amb seu a Catalunya.

S'ha fet una tria intentant que fossin llocs amb prestigi en la història i en la devoció, i que representessin a cada una de les deu diòcesis. També hi trobareu tradicions populars que els envolten.

És una publicació per a no ser llegida de cop; sinó per anar-la degustant de mica en mica. Durant el mes de maig en podeu llegir un capítol cada dia.

claret
LLIBRERIA

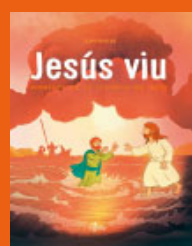
Contacte:
c/ Roger de Llúria, 5
t. 933 429 076
www.claret.cat

Déu al carrer. Cartes creuades entre Viqui Molins i el Padre Àngel

Aquest llibre, algun deixeble de Ciceró el podria haver titulat *De senectute* (La vellesa). Els seus autors passen de la vuitantena, però no són dos jubilats. El Padre Àngel té per casa el món i es fa difícil seguir-li la pista arreu del mapamundi, tan ample com el seu cor. La germana Molins viu cada dia com la pelegrina de la Visitació que canta

a Déu, que «derroca els poderosos del soli i exalça els humils, omple de béns els pobres mentre els rics se'n tornen sense res». Quan els llegiu, veureu com hi ha vells que ens ensenyen a ser joves.

Jesús viu. Moments de la història de Jesús de Jesús Ballaz Zabala

Àlbum il·lustrat del Nou Testament per a noies i nois d'entre 6 i 9 anys.

«Com creuran en Jesús si no han sentit el seu missatge? I com sentiran el seu missatge si ningú el proclama?». El missatge de Jesús és la seva pròpia vida. És una immensa sort tenir l'oportunitat de conèixer-la. Aquest llibre explica alguns dels seus moments. Qui coneix aquesta història meravellosa no només en queda fascinat sinó que guanya un company de viatge que l'acompanyarà tota la vida.

DIUMENGE IV DE PASQUA

COMENTARI

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts.

Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos».

Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dona de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, lleno del Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es "la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular"; no hay salvación en ningún otro pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos».

Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular (o bien: Aleluya.)*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifestó, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan

(Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el Buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el Buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas.

Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño y un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre».

Jesús, el Bon Pastor

P. JAUME SIDERA, claretia

Jesús es presenta com el bon pastor:

1. Ens coneix pel nom. Manté una relació personal i viva amb cadascun de nosaltres. Per a ell no hi ha ciutadans anònims.
2. Jesús ens estima de debò. El cor se li fon de compassió veient la pobra gent desorientada com ovelles sense pastor.
3. El pastor dona la vida. Jesús se'ns dona en tot el que fa i en tot el que diu. Se'ns carrega a colli: «Es va fer seves les nostres febleses i es carregà les nostres malalties. No trencarà la canya esquerdada ni apagarà el ble que fumeja...»
4. Som importants als seus ulls. S'agenolla davant nostre per rentar-nos els peus. I se'ns dona en el pa i el vi de l'Eucaristia.
5. Quan veu venir el llop no ens deixa ni arrenca a córrer. No cerca el seu interès personal.
6. Reuneix i unifica: El seu horitzó no es limita al grup de fidels incondicionals. Vol que l'amor i la vida de Déu flueixi pertot, sense barreres. Fins que assoleixi l'ideal: un sol ramat amb un sol pastor. Un conjunt de persones iguals en drets, lliures i responsables, sentint-se profundament agermanades, estimades i estimant.
7. La crítica de Jesús és contundent amb els falsos pastors. Són lladres i bandolers. Roben, maten i fan malbé. No saben res més. Posen la política i l'economia al seu servei. Ni una llàgrima pels milions de persones reduïdes a la misèria. Ni pels milers de persones negades al fons del mar fugint de la fam o de la guerra. Hi ha diners per tot menys per promoure la pau i afavorir la prosperitat real dels pobles que han perdut el tren del progrés social i humà.
8. Avui pensem també en els nostres pastors: els bisbes, els rectors, el catequistes... Demanem per ells, que encarnin la manera de fer i de pensar de Jesús. Que Jesús el Bon Pastor se'ns faci visible en els qui ens governen.

AGENDA

Activitats del cardenal Omella

Dijous 26 d'abril. Reunió de la Congregació per als Bisbes al Vaticà.

Agenda

Missa Conventual per Sant Jordi a la Catedral (Pla de la Seu s/n, Barcelona). Celebració dels Cavallers de l'Ordre Constantinià del seu patró, Sant Jordi. Amb la col·laboració del cor de cambra Francesc Valls. A les 18.30 h vespres i a les 19 h Missa conventual. En acabar es farà una visita commemorativa a l'altar del Sant.

Grup de pregària a la parròquia de Santa Eulàlia de Provençana. S'inicia el grup de pregària el proper dia 26 d'abril a les 20.15 h, a la parròquia de Santa Eulàlia de Provençana de l'Hospitalet de Llobregat (c/ Santa Eulàlia 203, l'Hospitalet de Llobregat).

Mare de Déu de Montserrat a la Catedral (Pla de la Seu s/n, Barcelona). A les 18.30 h vespres, i a les 19 h Eucaristia conventual. Canta el Cor de Cambra Francesc Valls.

Actes

Cafè teològic a la parròquia de la Concepció (c/ Aragó, 299). Diumenge 29 d'abril (19.30 h), «El Maig de 1968, encara entre nosaltres?», amb Mn. Josep Ignasi Saranyana, professor ordinari emèrit de la Universitat de Navarra i membre de nombre del Pontifici Comitè de Ciències Històriques del Vaticà.

Celebració diocesana de l'1 de maig. Divendres 27 d'abril, a les 19.30 h. Vetlla de pregària organitzada per la Delegació de Pastoral Obrera a la parròquia de Santa Madrona (c/ Tapioles 10, Barcelona).

«Habitatge: dret o negoci?». Dimecres 25 d'abril, a les 18 h. Taula rodona que es durà a terme a la Parròquia de Sant Josep Oriol (c/ Villarroel 83, Barcelona).

«Ecosofia: l'aportació de Raimon Panikkar a la transformació ecològica». Conferència a l'Ateneu Barcelonès (c/ Canuda, 6). Dijous 26 d'abril (19 h), que pronunciarà el Sr. Jordi Pigem a la Sala Oriol Bohigas, en un dels actes de l'Any Panikkar.

Trobada Intermercedària a Barcelona. Activitat de l'Any Jubilar Mercedari. Del 28 d'abril a l'1 de maig.

Concert solidari a l'església de Sant Gaietà (c/ Consell de Cent, 293 - Enric Granados, 6). A les 18 h, concert a càrrec del grup Revel's Band.

III Trobada cultural PuntBCN: «L'amor és inventiu fins a l'infinit!». Centre Cotxeres de Sants (C/ Sants 79, Barcelona). Del 27 al 29 d'abril s'organitza la tercera trobada PuntBCN amb l'objectiu de posar damunt de la taula reptes culturals, polítics i educatius per esta-

blir un diàleg amb escriptors de renom que parlaran sobre la crisi dels refugiats, el diàleg interreligiós, la persecució dels cristians o els reptes del món laboral.

In memoriam

Mn. Patrick René Olivier Stref. Aquest prevere de l'arxidiòcesi de Barcelona morí en la pau de Crist a l'edat de 61 anys a la Residència Sacerdotal de Sant Josep Oriol el dia 11 d'abril de 2018. Nasqué a Toulouse (França) i era enginyer aeronàutic. Ja gran entrà al nostre Seminari i va cursar els estudis eclesiàstics. Ordenat sacerdot a la basílica de la Sagrada Família el 28 de setembre de 2014, fou vicari de les parròquies de la Sagrada Família, de Crist Rei i de Sant Ambròs. La missa exequial en sufragi de la seva ànima es va celebrar el dissabte 14 d'abril a la parròquia de Sant Ambròs.

CARTA DOMINICAL

† **CARDENAL JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA**
Arzobispo de Barcelona

Evangelizar es el mejor voluntariado

La Iglesia existe fundamentalmente para evangelizar. Ya lo decía el papa Pablo VI en su exhortación apostólica *Evangelii Nuntiandi*. La Iglesia debe realizar el servicio de evangelizar, y si no sirve no sirve para nada, porque ha sido fundada por Jesucristo con la misión de anunciar la Buena Noticia.

Jesucristo, después de resucitar y antes de volver al Padre, nos confió a todos los bautizados que hemos recibido la iniciación cristiana la misión de ir y anunciar el Evangelio por todo el mundo. Esta misión evangelizadora corresponde a toda la Iglesia y no sólo a los sacerdotes y consagrados. Posiblemente, el hecho de haber vivido tantos años en un contexto de cristiandad ha provocado que esta llamada que hemos recibido del mismo Señor a menudo no haya sido suficientemente promovida. Hoy, pues, quisiera incidir en esta doble llamada que hemos recibido

los cristianos: a la santidad y a la misión.

Pero, ¿qué significa evangelizar? El beato papa, y futuro santo, Pablo VI nos recuerda en la *Evangelii Nuntiandi*: «Evangelizar significa para la Iglesia llevar la Buena Nueva a todos los ambientes de la humanidad y, con su influjo, transformar desde dentro, renovar a la misma humanidad» (EN 18). Es decir, «alcanzar y transformar con la fuerza del Evangelio los criterios de juicio, los valores determinantes, los puntos de interés, las líneas de pensamiento, las fuentes inspiradoras y los modelos de vida de la humanidad, que están en contraste con la palabra de Dios y con el designio de salvación» (EN 19).

Cuarenta años después e influido por Pablo VI, el papa Francisco insiste en la vocación misionera de la Iglesia y nos recuerda que evangelizar es proponer un encuentro con Alguien que tiene la capacidad de transformar

completamente nuestra vida. Nos dice: «Siempre tenemos que tener el valor y la alegría de proponer, con respeto, el encuentro con Cristo, de hacernos heraldos de su Evangelio. Jesús ha venido entre nosotros para mostrarnos el camino de la salvación y nos ha confiado la misión de darlo a conocer a todos, hasta los confines de la tierra» (fragmento del mensaje del papa Francisco con motivo de la Jornada Mundial de las Misiones de 2013). Pero para poder proponer este encuentro con Cristo, es necesario que también nosotros lo vivamos o al menos que lo deseemos de corazón, poniendo todo lo que depende de nosotros para que sea posible.

Evangelizar es el mejor voluntariado y servicio que podemos ofrecer al mundo. No es un acto aislado, individual ni privado, sino que es siempre un acto comunitario (eclesial), un acto de Iglesia, incluso cuando lo ejer-

mos aisladamente. Evangelizar es ofrecer lo más grande que puede recibir una persona. Nosotros queremos ofrecer con alegría este regalo a toda la humanidad.

Desde nuestra realidad local, queremos iniciar un camino de conversión personal y comunitaria para hacer posible una «Iglesia en salida». Sí, queremos tomar conciencia de nuestra misión evangelizadora, recuperar el anhelo y el ardor misionero. Hoy, 22 de abril, a las cinco y media de la tarde, iniciaremos este camino comunitario de ardor misionero en la Basílica de Santa María del Mar, donde celebraremos el acto de presentación de las *Orientaciones y propuestas para una conversión pastoral en la archidiócesis de Barcelona*. ¡Todos estáis invitados!

Este nuevo Plan pastoral quiere convertirse en una hoja de ruta para ir transformando nuestra comunidad diocesana en una Iglesia en salida. ¡Qué bien lo expresa el papa Francisco!: «Salgamos, salgamos a ofrecer a todos la vida de Jesucristo. [...] Prefiero una Iglesia accidentada, herida y manchada por salir a la calle, antes que una Iglesia enferma por el encierro y la comodidad de aferrarse a las propias seguridades» (EG 49).

Pido al Señor y a la Virgen de la Merced que nos ayuden a hacer viva esta invitación del papa Francisco.